

Ad spm. nr. S 3254

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup i folketings-samlingen 2001-02 (2. samling) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2001-02 (2. samling), forhandlingerne side 8980, lød således:

Til justitsministeren (13/9 02) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om de canadiske erfaringer med en »offer-telefonordning«, hvor offeret, vidnet og vedkommendes familier kan indhente oplysninger om gerningsmandens status, hvilket fængsel den pågældende sidder i, om der er tale om aktuelle overflytninger, eventuel flugt, orlov eller prøveløsladelse, og er ministeren enig i, at en sådan ordning med fordel kunne indføres her i landet?«

Supplerende svar (18/3 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som oplyst i det foreløbige svar af 24. september 2002 har Justitsministeriet anmodet Udenrigsministeriet om at søge at indhente de ønskede oplysninger.

På grundlag af de modtagne oplysninger kan Justitsministeriet oplyse følgende:

1. Den nationale canadiske offertelefonlinje, hvor ofre har adgang til at få information om, hvor i systemet den dømte befinder sig, startede den 7. december 2001. Den nationale telefonlinje er en udbygning af de allerede eksisterende regionale offertelefonlinjer. Den nationale telefonlinje er oprettet af National Parole Board (NPB) og gør det muligt at blive omstillet til en regional informationsafdeling, der er i besiddelse af oplysninger om gerningspersonen.

2. Efter canadisk ret har ofre for en forbrydelse adgang til at få en række oplysninger om gerningspersonens forhold. Ofret får ikke automatisk oplysning om gerningspersonen, men må selv rette henvendelse – f.eks. via offertelefonlinjen – til myndighederne med henblik på at få den ønskede information.

Offeret har således bl.a. krav på at modtage de oplysninger om gerningspersonen, som er offentligt tilgængelige. Det gælder bl.a. oplysning om gerningspersonens navn, hvilken lovovertrædelse gerningspersonen er blevet dømt for,

hvilken ret der afsagde dommen, varigheden af en idømt fængselsstraf samt oplysning om, hvornår domfældte begynder afsoning af dommen.

Endvidere kan offeret for en forbrydelse, hvis den pågældende anmoder herom, modtage yderligere oplysninger om gerningspersonens forhold, som normalt ikke er tilgængelige for offentligheden. Det er dog en betingelse herfor, at offerets interesse i at få meddelelse om gerningspersonens forhold klart overstiger hensynet til at undgå den krænkelse af gerningspersonen, som videregivelsen af oplysningerne måtte indebære. Offeret kan således efter en konkret vurdering få oplysning om bl.a. gerningspersonens alder, i hvilket fængsel den pågældende er indsat, datoen for, hvornår den pågældende skal løslades, prøveløslades mv., eventuelle vilkår i forbindelse med uledsaget udgang fra fængslet, prøveløsladelse mv., hvor den pågældende vil befinde sig under uledsaget udgang, prøveløsladelse mv., og om den pågældende undervejs vil befinde sig i nærheden af offerets bopæl. Endvidere kan der under samme betingelser efter en konkret vurdering bl.a. gives offeret underretning, hvis gerningspersonen skal overflyttes fra et fængsel til en anden institution under kriminalforsorgen samt meddelelse om institutionens beliggenhed.

Offeret for en forbrydelse kan ligeledes anmode om at modtage løbende information med henblik på at blive orienteret om ændringer i gerningspersonens forhold – f.eks. om eventuel en overførsel af gerningspersonen fra et fængsel til et andet.

Adgangen til at få information om gerningspersonens forhold gælder ikke kun for personer, over for hvem gerningspersonen er tiltalt eller dømt for at have begået et strafbart forhold, men efter omstændighederne også for andre personer der kan sandsynliggøre, at gerningspersonen har påført dem fysisk eller psykisk skade. Det er dog en betingelse herfor, at forholdet har været anmeldt til politiet.

3. De canadiske myndigheder har efter det oplyste ikke foretaget en evaluering af offertelefonlinjen, men det er oplyst, at der gennem de sidste 5 år årligt har været ca. 10.000 opkald til de regionale offertelefonlinjer. Endvidere har man hørt fra forskellige møder med ofre og organisationer, at der generelt sættes stor pris på telefonlinjen.

4. I dansk ret følger det af straffelovens § 152, stk. 1, at myndigheds personer som udgangs-